

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτός μας χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

"Έτος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα έπτά,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θά βγαίνω
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνω.
Συνδρομητάς θά δέχομαι, — διότι τούς ανέχομαι,
μοναχά 'στάς Έπαρχίας — και 'στό Έξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό Έλληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκαδώδεκα και μόνο,

για τὰ ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και' στο χέρι.
"Αλλ' εδώ συνδρομηται — δέν θά γίνωνται ποτέ
κι' δσα φύλλα κι' αν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές' ετών φόρων την άντάρα — κι' ο Ρωμηός μας μιὰ δεκάρα.

Τρείς του μηνός Γεννάρη, των έκλογών ήμέρα
και κίνησις μεγάλη έως 'στόν Ίστρο πέρα.

Πενήντα πούντος κι' εκατό
κι' εις όλους τάσπρο μου πετώ.

Των έκλογών ήμέρα,
πασών σπουδαιότερα.

Της έκλογής ήμέρα μεγάλη ξεμερόνει,
μά δέν μάς ήλεκτριζει μά δέν μάς συγκινεί,
άλλ' ούτε όπως πρώτα τό στήθος μας φτερόνει
των τραγικών ρητόρων ή πένθιμος φωνή.
Ουδέ του Γενναδίου τό σχήμα και τό χρώμα,
ουδέ κανέναν άλλον ώχρος ώς κρύον πτώμα.

"Ας έξυμνή ό κόσμος τούς ρήτορας εκείνους,
έγώ θά 'προτιμούσα σ' αυτό τό πατριότι
άπό ύποψηφίων όλολυγμούς και θρήνους
νά έχω έμπροστά μου τόν τρελλο-Κωνσταντή
και νά μου ρητορεύη περι έργολαβίας,
περι Μαυροβουνίου, Ευρώπης και Σερβίας.

Της έκλογής ήμέρα θά γλυκοξημερώση,
'στό πόδι σηκωθήτε, γενναίοι έκλογεΐς
κι' εις ποταμούς αιμάτων ως κυλισθοΐν καμπόσοι
για τούς ύποψηφίους της δοξασμένης γής.
'Η κάμαις ως άστράφτουν και ως βροντοΐν κουμπούραις
κι' ως σπάσουνε παγίδια, πλευρά, ρουθούνια, μούραις.

Ο κόσμος ως ψηφίση εκείνον όπου θέλει,
έμεΐς για ό,τι γίνη δέν δίνομε πεντάρα,
ποιός θάβγη, ποιός δέν θάβγη καθόλου δέν μάς μέλει
και ούτε για κανένα δέν 'έχομε λαχτάρα.
"Ας 'βγή και ό Τρικούπης, ως 'βγή κι' ό Δεληγιάννης,
ως 'βγή και ό Λεβίδης και κάθε μεχλιβάνης.

Και αν ό Δεληγιάννης θριάμβους καταγάγη
και νικητής εξέλθη μετά της συντροφίας,
ή αν τό 'Υπουργείον εκείνον καταφάγη
μέ δόλους, μέ πλεκτάνας και μηχανορραφίας,
έγώ και για τόν ένα καθώς και για τόν άλλο
διθύραμβον κανένα και ύμνον δέν θά ψάλω.

Τα ίδια και τα ίδια, πολιτική άχρεία,
πολιτική που κάνει μονάχα για τή χρεία,
μέ ψευτοπολεμάρχους και μέ ψευτοσωτήρας,
μέ τόσοις έγκαθέτους και μυστικούς κλητήρας,
πολιτική πολέμον συνάμα και ειρήνης,
πολιτική αξία της βρωμορωμορροσύνης.